

- מאמע
- מאמע>
-
- זוגיות
- >
- הוא צעק וירק לכיווני": נשים חרדיות מוכות נחשפות"

הוא צעק וירק לכיווני": נשים חרדיות "

מוכות נחשפות

לאה, בת 28, ברכה מהבית עם 4 ילדים קטנים אחר אלימות פיזית ונפשית. רות, אימה ל-9, הצלחה אחרי 25 שנות נישואין להימלט מבעל אלים, שתיהן הגיעו למקלט לנשים מוכות של עמותת "בת מלך", המציל את חייהן של נשים חרדיות **fine-style** הסובלות מאלימות במשפחה. הוצאה נדירה וחשיפה של מגzin

של habitats חסדיאל

"ח בנין תשעה

11:26 07.04.15

מקלט לנשים מוכות | **נשים חרדיות** | **נשים מוכות**: תגיות

לאה (שם בדיוני) רק בת 28, בחורה נאה ומטופחת, עם 4 ילדים קטנים. אחרי 9 שנים של התעללות ודיכוי העזה לבrhoח סופית. בהחלטה של רגע גמלטה עם ילדה מהבית שהיא: עבורה בית כלא. היא יושבת מולי ופוחתת צורח לחיה

עלינו לארץ מארה"ב, משפחה פשוטה בת 14 נפשות. הייתה בת 18, הציעו להורי שידוך "עברוי, בחר חסידי ורא שם"ם. הכל היה נראה אופטימי. אמנם היו מספר נוריות אדומות שיכלו להציג כי משהו לא תקין ושיתפות את הורי בהם, אולי הם דיברו על לבבי ואמרו 'אנחנו עולים חדשים, זו כנראה המנטליות בישראל'. כבר בחתונתה, בחדר הייחוד הוא לא הסתכל עלי. מיד אחרי החתונה נוריות האזהרה הפכו למציאות כאבנת. הוא דיבר אליו בביטחון, זלזל והאשים. כל מה שעשית, היה לא טוב. הקנהה שלו לפני הפכה להיות אובססיבית. עקב אחרי השיחות היוצאות והנכונות בטלפון, כל הוצאה כספית הייתה צריכה לבקש אישור ומימון, אסור עלי לדבר בטלפון אלא ברמקול כדי שהוא יוכל לשמעו הכל. השליטה שלו בי הייתה אבסולוטית. על דלת המקרר הוא תלה לוח זמנים שבו הוא כתב שעות متى אני צריכה לקום בבוקר, متى מותר לי להתקלח, متى אני צריכה ללבת לשון. הכל על הדקה.

בתחילת הדרך, כשעוד נסענו למשפחה לשבת, הוא שאג עלי איך העצמי לשוחח עם אחיו בשולחן שבת וקבע שהוא לא נושאים לשם יותר. הוא טען שאינו צריכה לנתק קשר עם כולם ולהשקייע רק בו. כמה שניות היה יותר טובה, אך הוא חיפש במה להאשים אותו. הטיח כי אינו אשמה בכלל. זה הרס אותו מבפנים. הלכתי והתכנסתי. אחרי לידת הילד הראשון המצב החמיר, היה נעל אותו בבית ועל כל דבר היה מתפרק. מבוצע הוא היה נראה אדם שקט ורגוע, אבל כמו בקבוק קוקה קולה אחרי שניערת אותו, בשנייה שפתחת הכל מתפוצץ. האלים הנפשית הרגה אותו מבפנים.

ותישארו מעודכנים 'Mame' עשו לייק לעמוד הפיסבוק שלו.

השני, הרגשתי שימושו לא תקין. ביקשתי לлечת לרופא, הוא טען שאין צורך והוא מבין בבריאון טוב מכלם. הטיח כי אם אני סובלת זה כי הבאתني זאת על עצמי. כמובן שהייתה הפללה טبيعית והוא האשים אותו שהרגsti את התינוק שלנו. לא היה לי עם מי להחלף מילה. סבלתי כאבי תופת ואפילו אקמול הוא לא הביא לי. בכיתתי נורא והוא צרע עלי: זה בגאלר. בิกשתי שיעזר לי, אך הוא שאג עלי והרים ידי. הוא לא הצליח לי ליצור קשר עם משפחתי וכשניות היה ניסתה לומר שאעשה הכל למען שלום בית. משפחתי לא הבינה וטענה שככה זה, אנחנו משפחה שקטה ופושטה ולכך נראה יותר קל לשלוט علينا. הרגשתי שניי לא רוצה להיות יותר אבל לא ידעת לי למי לפנות.

בדוק למה צריך ועקב לראות שהוא כלל אותו בבית. כשהסתכים שאצא למכולת, נתן ליקספ אם החזרתי את העודף המדויק. היה מסתכל בשעון אם אני מתעכבת. אנשים לא מבינים באיזה סיטואציית. הוא שלט בחים שלי באופן טוטאלי. הוא היה צורה עלי שכnis אותו לבית משוגעים. אם הכנתי מאכל שלא מצא חן בעיני היה זורק אותו עלי.

אחרי הלידה השנייה הרגשתי בדידות איומה. איבדתי את החשך לחיות אבל העובה שיש לי 2 ילדים לחיות בשביים, נתנה לי מעט מוטיבציה. המצב הפר בלתי נסבל כשהוא הכנס את הילדים למגל האלים. היה מר畢ץ להם וכשניות היה להציג אותם, המכות היו עבורות אלו. כל פעם שנשניתה להגן על הילדים הייתה עוברת טרור של יומיים

באחד הימים עזבתי עם 2 הקטנים אל גיסי שלקח אותה לייעוץ לדמות רבתנית ידועה שהבטיחה שהיא בסדר. הוא היה בקשר יסיע עם השלום בית. כשזרתיה הביתה המצב במקומ להשתפר הפך לגרוע יותר. בעלי טען שהוא צריך לחנוך אותה והרביץ לי אפילו בימי דבר היה מביא הוכחות כלכל. הנידה בטוענה כי זה לא חיבה ומותר לו לגעת בי מחתמת חינוך מהגמרא לצדקת דבריו.

ילדתי עוד 2 ילדים והאלימות חרזה. כשהഗadol היה בן 5 הוא ניסה לקפוץ ממקומות גבוה. ניסיתי להורידו משם והוא צעק שהוא לא רוצה להיות בה יותר כי בבית הזה הרבה כל היום. הוא קרע את ליבי. הרגשתי שאי אפשר יותר. איבדתי חשק לחיות.

השער הגдол שקרע אותו לגזרים היה כשנודע לי שאמי נפטרה. בעלי הסתר ממני את דבר מחלתה ואףילו להיפרד ממנה לא הספקתי. בשבעה שיתופתי מכירה קרובה במצבי והוא זו ".שהצילה את חי" ויספרה לי על "בת מלך".

בוחלטה של רגע ארזה לאה מספר חפצים ונמלטה עם ילדי הקטנים מהבית שהיא עבורה בית מלא אל המקלט שהייתה עבורה סוג של חרות.

מקום מוגן

"**בת מלך**", המeon היחיד מסוגו לנשים מוכות מהמגזר החרדי-דתי, היוה עברו לאה מקום "

מקלט וקרש קופיצה לחיים חדשים.

גדירות האבן המקיפות את הבית בישוב הסמוך לירושלים לא מספרות את הסודות הנחכאים מאחוריהן. לא פחות מ-750 נשים ו-3,000 ילדים עברו כאן ב-15 שנים הפעולות של המקלט והעמוותה. זהו אחוז קטן מהנשים הסובלות מאלימות מגזר החרדי – דתי, רק אלו שהעדו לבסוף, לנתק את הקשרים ולהתמודד בלבד לחלוותם עם העתיד. המקלט השמור מעין כל, הוא מעון מוגן לנשים חרדיות שנאלצו לעזוב את ביתן. מבחוץ לא תזהו כי מאחורי החומות סלון, אוכל הגבוזות אין ויליה רגילה אלא בית ענק בו חללים גדולים המשמשים כחדר אימה שפטעטן, מועדונית ומשחקייה, וחדרים קטנים יותר המשמשים כל אחד כחדר פרטילבל וילדה.

כדי להגן על הנשים אסור לנו לرمוז דבר על מיקומם של 2 המקלטים של עמותת "**בת מלך**". הן בתפוצה מלאה. באחד 12 נשים עם ילדיהם ובשני – 6 נשים. ובתור יש למעלה מ-30 נשים שמצוות לבסוף. הן באוט מכל גווני הקשת הדתית – בתים חסיד"ם, בתים ליטאיים, בתים ספרדים ובתים דתיים לאומיים. הן מגיעות לחצי שנה למקלט המעניק להן הגנה פיזית אבל גם תקופה של מרוגע לנפש. מקבלות את כל מחסرون. בגדי לבוש וטיפול נפשי להן ולילדים.

מכאן הן מתחילה למדוד ללבת בלבד.

אחת מכל 7 נשים בישראל היא אישת מוכחה והנתן זהה מתברר, לא מدلג גם על נשים חרדיות. חלקן מטופחות, משכילות, לעיתים נשואות בתפקיד יהולי, ולא ניתן להבחין מהן עברו בביטחון שאמור להיות מבחן.

הן מגיעות לכាបן, נשים שנראות כמוינו וכמו, אך הן מפוחdot וחרשות כל". מספרת לנו עו"ד "צילת יעקבסון, יו"ר עמותת בת מלך, שעשויה את מלאכתה בהתקדים "כאן אנו עוטפות אותן, נתנות להן שקט. שיחלימו ממה שעברו וכמובן מעניקות להן את כל צרכיהן האישיים

ו-centric הילדים. אצלנו אין זה מחזה נדיר שmagie האישה עם 7-6 ילדים והייתה גם אישה שהגיעה לפה עם עשרה ילדים. עצת יש לנו כאן אישה בהריון שתישע ללדת בליווי צמוד של עובדת סוציאלית מהמקלט.

כל אישה שיוצאה מאלימות היא אמיצה, אבל לאישה החרדית נדרשים יותר כוחות – לעkor מהקהילה, להוציא ילדים מבית ספר. כאן במקלט הוצאות כלו דתי, הצבון חרדי ואנחנו עושים הכל כדי שמעבר לטלטלה שהאימה והילדים חווים, הכל ימשיך באותו קו. משתדלים למצוא לילדים מוסדות חינוך באזרע מאותן זרם.

במהלך השהות במקלט האישה אוספת את עצמה, מקבלת הכרה לחימם עצמאיים. וכך ניתן להן סיוע משפטי חינם – החל ממסדרי ראייה ושמורת על הילדים, דרך השגת גט "והתמודדות עם בית הדין ובתי המשפט

צילת מספרת כי גברים חרדיים אינם אלימים יותר או פחות מכל האוכלוסייה אולם ההבדל הוא שאצלם יכולה להתווסף לסוגים המוכרים של האלימות – פיזית, נפשית, כלכלית, מילולית גם אלימות על רקע דתי. גברים שדורשים מנשותיהם קיום מצאות באופן חולני.

החוות שאישה חרדית נאלצת לעבור כשהיא מחליטה לעזוב את הבית גבוהות בהרבה מאשר של האישה החילונית, הן כוללות גם חשש מתגובה המשפחה והקהילה ומפגעה בשידוכים לילדים. תחשות האשמה העצמית עלולה להיות חריפה יותר כי נשים דתיות גדולות על הנאמר: "אישה טובה עשוה רצון בעלה".

מייסד בת מלך הוא עו"ד נוח קורמן שנתקל בספריו אלימות נשים כמשמעות טוען רבני וגילה שאין כל כתובות לנשים דתיות. המקלטים הקיימים לא ערכו לקבל נשים המקפידות על כשרות, שבת, שפה ותרבות והוא זה שהקים בסופו תרומות את המקלט הראשון.

על אף נורמת ההסתדרה וההשתקה במגזר, מקבל הקו החם של "בת מלך" הפועל 24 שעות ביממה, שירות פניות של נשים חרדיות. מרבית הפונות מעברות לקבל סיוע משפטי והתייעצות עם גורמי רוחה. המקלט הוא מוצא אחרון. רק במצב בו האישה חוששת לחיה, נמצאת תחת אלימות קיצונית וכאהה משפחותיה מתנכרות להן כי העוז להמרות את פי הבעל.

פגשתי את לאה בمعنى ואני מוכרכה להודות שהופתעת למשמע סיפור חייה. מאחורי חזותה המטופחת והעדכנית עומדת סיפור חייםכה קשה. היא הסכימה לשפתח אותה במא שuber עליה וסיפרה בגינוי לב נדיր את תלותיה: "עד שעזבתי אותו חייתי באשליה שהוא יכול להשתנות, אני האשמה. מהרגע שעזבתי, הבנתי שגבר אלים, אם לא יוכל טיפול. דבר לא השתנה. הוא כבר לא מעוני אותי. המטרה שלי היא לשקם את עצמי ואת הילדים".

לאה מספרת שזמן שהותה במקלט שונה לה את החיים: "קיבלתי טיפול אישי והדרכה לגביי הילדים. בהתחלה פחדתי שהוא יגיע. פחדתי לצאת. אבל לאט לאט מצאתי כוחות. השיחות הטיפוליות העבירו את המשקל ממני אליו. כשהוא החל להיעלם מההתודעה שלי, הפסיקתי לפחד. פתחתי לבד חשבון בנק. מצאתי עבודה ואני מתחילה לשקם את עצמי" היא מסכמת בגאווה בלתי מוסתרת

היתה מהו. הוא שיתק אותה

רות היא אישה נאה, אימה ל- 9 ילדים, שהצלחה אחרי 25 שנות נישואין להימלט מבעל אלים אל מקום בו לא ניתן לשכנע אותה בטעונה ולא התיחסו לתדמית של בעל בקהלת. עכשו היא מוכנה לדבר, לנסות לעזור לנשים אחרות במצבה, ולשתף בתובנות מציאות חיים.

כשהיא נכנסה לחדר נפערתי מהדיבור הבתו והאנרגיה ששידרה. היא ח'יכה וגווה היה זקוף. אנשי המקלט יספרו לי אחר כך כיצד הגיעה שפופה, חיוורת, מבוהלת, צל של עצמה.

שנתיים הייתה כמו עלה נידף. עזבתי עם 2 בנות קטנות אל המקום הזה שהצליל את חי', פשטו "כמשמעו".

רות מספרת את סיפורה חייה ואני לא מאמין למשמעות אוזני:

גדלתי באירופה למשפחה ליטאית מכובדת וחיפשו לי שידור תאום. הוצע לי שידור של "הנייר היה נחassoc לאחד הטוביים. בחור עליי מישיבת פוניבז' משפחה אמריקאית עשרה ומיוחסת מאד.

בעלי נחassoc צדיק ואני הייתה מאושרת שזכה לי בחור הכى טוב בשיעור. אחרי החתונה הוא החל לטופף לי את לא שווה את לא שווה'. הוא היה צריך עלי אם לא חתמתי את הסולט כמו שרצה. ימים שלמים לא הרשה לי לצאת כי לא התנהגתי אליו יפה. שבתות היו הסיטוט הadol. אני הוא והילדים כלואים בבית כשלוחן שבת תמיד היה עילה להשתולות. זה לא האוכל שהוא רצה, לא טעם לו, אין מספיק תוספות וכו'. הוא היה הופך את השולחן וכל השבת או צועק עלי או מתעלם מקיומי.

כל דבר חריג שדרש שאעשה גם בתחום הבינאי, הביא הכוח מגמרא שכך עלי לנוגה. הוא עשה לי דברים נוראים. היום אני יודעת שהוא סוטה.

כשפניתי להoirי, הם טענו שבסך הכל מדובר בהבדלי מנטליות ולאט לאט העניינים יסתדרו. את תלמידי אותו, הם אמרו. תראו לו שאות מערכיה אותן יהיה בסדר.

היה לו טוב כשהוא ראה אותה חלה. אחרי כל לידה השווה אותה לאימה שלו ואמר, תראי איך היא רזה אחרי 15 לידות ותראי איך את נראית.

הוא התעלל بي באופן עקבי. עברתי השפלה ונPsiית קשה. הוריד אותה לעפר. לא היה לי מושג שיש סוג אחר של יחסים. שנים חשבתי שככה כולן מרגישות. הייתה מלאה באשמה שאני אישה לא מספיק טוביה. אני מסתכלת על הימים האלה, על צמצום הנפש שלי, איך הוא הפרק אותה לスマרטוט. איך עם כל הרין הייתי בטוחה שכעת יבוא השקט. זכרת שאחרי אותה הלידות הוא קנה לי סוף סוף איזו מתנה ווין: 'אפיו שני אותך השקעתך בר'. באחת הפעמים ששחיתתי אחר הלידה בבית החולים לילודות, הצוות ראה שם אני בלי מצב רוח. רצוי לשלוח אליו עובדת סוציאלית. הוא אסר עלי לשוחח איתה, הפחיד אותה שאם אספר ממשו ייקחו ממני את הילד, כשהיא הגיעה הייתה חיבת לומר לה שהכול בסדר.

הוא המריד את הילדים נגדי. צעק עלי שאני חולת נפש. יורדת מהדרך. פחדתי ממנו פחד מוות. המצב הכלכלי שלנו היה טוב. טכנית לא היה חסר דבר אבל בעצם לא היה כלום. משפחתו גם היא הצטרפה לחרם עלי. הוא טען בפניהם שאני גורמת לו לרדרת ברוחניות. ניסיתי לדבר עם חמוטי אבל היא אמרה לי שאני לא פונקצייה ועלי להישאר באש ובמים. הם דעו שימושו לא בסדר, אבל לא התערבו לטובותי. חמוטי, ניסתה לשכנע אותה שאני מדמיינת

את המצב. לעיתים כמעט והאמנתי לה, שאולי אני לא בסדר, אולי אני טועה, אולי באמת לא יתכן שבולי הצדיק מתנהג אליו בצורה כזו. הוא כל הזמן היה אומר שאין לי עולם הבא בגלל המעשים שלי והסתובבתי עם התהוושה שאין לי לא עולם זהה ולא עולם הבא.

בוחן כולן חשבו שאני האישה הכى מאושרת, אבל כשהייתי הולכת לישון בלילה עם האמת שלי, אז הכרויות שלי ידבו. הן ספגות בדמעות שלי.

אני בחיים החדשניים בזקנות חברה. חברות שלמדה אותי בסמינר, הגיעה לבקר אותי והעצתי להיפתח בפנינה. עד השיחה אותה לא הבנתי שאני אישת מוכחה. שמכה זהה לא רק מכות פיזיות אלא גם צלקות בנפש. היא ביררה מי יכול לסייע לי והגיעה אל "בת מלך" שננטנו לי הוראות מה לנסות לחתת מהבית. הגיעו מים עד נפש ובאחד הימים יצאתי עם 2 הבנות הקטנות לבת מצווה משפחתיות עם הבגדים שלי, ועם מסמכי משרד הפנים. זה מה שספקתי לךחתת. הגעתינו לכטנות שננטנו לי ונכנסתי בסורה פנימה. קיבלנו את פני יפה אבל אני לא נתתי אמון. כל הלילה עצקתי וכמה יממות לא הצליחו לעצום עין מחשש שהוא יגיח לפטע. ביום הראשון נעשתי על עצמי למה עשית את זה, מה הרוחות מהצעד הזה. אבל הוצאות פה עטף אותו באבהה ללא תנאי. דאג למחרורי והרגיע את הבנות. הגעתינו לאן חוליה, עברתי התקפי חרדות והייתי בטוחה שעשית את המעשה החמור בחיי. הרגשתית מחוקה, לא הייתה בת אדם.

את אט, עם הטיפולים והטיפולים של אנשי המקצוע, הוצאות והנסים שבבבית, התחלתי להתחזק ולתת אמון. كان הרגשתי מוגנתה. בלי עלבונות ובלוי קללות. בתחילת האמנתי שאני באמת לא שווה כלום, אבל למשל, כשהחלה תחלתי לבשל במעון וכולן מתאום ניגשו אליו והחמייאו לי על האוכל, הרגשתי לראשו שאני מסוגלת ושווה משהו. בבית כל הזמן שמעתי רק שהאכל שלי תפל ומוגעל. הוא כל הזמן הוריד לי הביטחון. הייתה כפופה לרצונותיו שלו וככל השנים הוא נתן לי את התהוושה שהוא אכן בצל עשה איתי חסד בהזהה תחתן איתי.

חזי שנה במקלט שינתה לי את החיים. הנשים כאן הפכו לאחיות שלי. מתברר שלא משנה אם הבעל הוא אברך חשוב או בסטיונר בשוק, דפוס האלים הוא אותו דפוס. פה קיבלתי טיפול פסיכולוגי אישי. בהתחלת פחדתי שהוא יגיע. הוא הצליח להבהיר מסר שהוא יודע הין אני ואני לא הצלחתני לשחרר מהפחד. היום אני מרגישה שבעשור 25 שנה עשיתי טעות. למה לא עשיתי את זה קודם? למה הגעתני למצוות שהיא צריכה לאבד את עצמי?! בדיבעד, הייתה מוכנה לקבל סטירה במקום. מכח עוברת, מילה לא.

עברתי תהליך לא פשוט. לא קל להיחלץ משנים של דיcio. בעלי לא הפסיק לאיים עלי ועל צוות המעוון. תהליך הגירושין היה נראה. הוא השתמש בילדים הגדולים והכריח אותם לכתוב תצהירים שלא דאגתי להם והתנהגתי באופן מחריף.

לפני כמה חודשים יצאתי לראשונה מהמעון לעצמאות. מצאתי עבודה כמצירה רפואי וscrantyi דירה בלבד. בעלי הצלחתי להמריד את הילדים הגדולים שלי נגדי כאילו אני כופרת ואפילה על לידת הננד הראשן שלי לא עודכני. ילד שלי שראה אותי ברחוב לא אומר לי שלום. מבחינכם התנצרתי. מזל שהצלחתי את הקטנות שלי שלאית מהן אפילה חגגו בת מצווה במעון. היום אני מרגישה חזקה. מנסה להמשיך הלאה. אני גאה בעצמי שהצלחתי". לבסוף ממש.

רות אומרת שקשה לה לחלק את סיפור חייה ברבים אבל הסכימה לעשות זאת בתור שליחות. כדי שנשים במצבה לא יעברו מה שהיא עברה ויברכו בזמן. והוא חולקת מספר

עצות: "אל תשתקן, אל תעלימו עין. גם בתקופת האירוסין, אם יש חשש שימושו לא בסדר, דברו. אחרי הנישאים אל תדנו לכדו השיג של האלים לתפוח. פנו לגורמים המתאים אחרית המצב רק יLER ויחמיר. אף אחת לא צריכה לסבול. הפגיעה ילדים החיים תחת משטר טרור היא עצומה. ולמשמעות אני אומרת - תננו כתף, תמיכה, אי אפשר לשבור את מעגל זה".

קהילה תומכת

בשעת הצהרים התכונה בחדר האוכל המרכזי של המקלט שוקק חיים. אחת הנשים עורכת את השולחן, מול מחבנות וסירים במטבח עומדות 3 נשים חביבות שעמלות על הכנת ארוחת צהרים, היום זה תורן. הרבייה אחראית על שטיפת הכלים. הן קיבלו אוטי בחירות ולא הרפו ממנה עד שהסכמתו לטעום מהעוגיות שנאפו זה עתה. בבחזר כמה ילדים משחקים焘פסת. מishiי תולה כביסה. בסלון אחרת שלפלת ספר ממדף הספרייה, מכינה לעצמה כוס קפה ומתיישבת לקרוא. מתברר שהנשים הן אלו שעשוות הכל בבית. הן מבשלות, מנוקות ומכבשות לעצמן בהתאם ללוח התורנות שמתהדר בכל שבוע.

בתוך התמונה הפטיסטרלית זו, מבצעו סיפור האימה אותו חוותה כל אחת שנמצאת בה. איך הן הגיעו לכך בחטא, הופנו ע"י שרוטי רוזחה או רבנים, איך הן ברחו. לcoldן סיפורים מסמרי שיער.

סלעית גבע, מנהלת המקלט: "הנשים האלה חיות תחת טרור, ולא מסוגלות להוציא מהפה את המילים 'אני אישה מוכה'. ראיינו כאן נשים שהגיעו לכך כחולות מחברות, אישא עם צלעות שבורות ונשים שהפלו את עובדן בעקבות מכות. אבל הדבר היכי קשה הוא ההתעלמות הנפשית. אנחנו עברות איתן כברת דרך ארכאה עד שהן מכירות بما שהן עברו, נונთנות לזה שם וצומחות".

סלעית מצינית שעדיין, דרכה של אישה מוכה בחברה החרדית לחופש רצופה במכשולים וכabei לב. "לא פלא שרבות מוותרות ונשארות בבית, חלון גם חוזרות הביתה לאחר השוואת במקלט, לרובן אין תמיכה מצד המשפחה. במקרים רבים הבושא עדין חוסמת את המשפחות מלסייע לבנותיהן"

סלעית מודה שהחיה במקלט וגם הייצה ממנה אינם קלים לנשים שנולדו וחיו בקהילה החרדית כל חייהן, אך היא בטוחה בדבר אחד: "הן מאושרות. למרות שהן לא חוזרות לkahila המקורית, למרות ניתוק הקשרים והקשישים לשroud בחוץ בלבד, אני חושבת שהן מאושرات. החיים מוחץ למעגל הדיכוי והאלימות, ההעצמה האישית, שינוי כללי המשחק, כל אלו תורמים לתחושת הערך העצמי למי שקדום לכך כי לחייו יש ערך".

הנשים כאמור, שוהות במקלט כחצי שנה, ההליך הטיפולי אותו הן עברו מנסה להכין אותן להתמודדות המצפה להן בחוץ - והחיים אינם קלים למי שהעהז לא עוזב. כמעט כלן תיאלצתה להתחילה מהתחלתה. צוות המקלט מנסה לסייע ככל האפשר. "רוב הנשים שוכרות דירות בסביבת המקלט ואנו מנסים לסייע ככל האפשר, במצב הדירה, הרהיטים, מסגרות החינוך ועובדת", מספרת סלעית.

בעמומה מתמקדים לא רק במקלט ובديرת המעבר. צוות המקלט מיישם קווים אליו מגיעות לא פחות ממאה פניות בחודש המגייעות מנשים בישובים חרדיים, מחברות מודאגות, משכנים

ומשיורתי הרווחה בכל הארץ. לעומת גם מרכז סיוע משפטי, שהצטמצם מאד בשנים האחרונות בגל בעיות תקציב.

צילית וסולנית הסכימו לפתח את דלתות המקלט לסייע, דבר נדיר ולא ברור מآلיהם: "אין לנו ברירה. למורת התמיכה של משרד הרווחה במקלט, אנחנו רוצים להגיע למודעות גבוהה עצומים בסיעוד ציון וזכוקים לתרומות", הן מסבירות "עמותת בת מלך משקיעיה סוכומיכספ' לנשים היוצאות לחים עצמאיים. אנחנו זקוקים לסייע כדי להמשיך ולתת להן סיכוי לחים טובים. אנחנו רוצים לתגבר שוב את מערכ הסייע המשפטי ולבצע פעילויות נוספות לחינוך". ומונעה, וכך לסייע לנשים לא רק במקלט אלא באמצעות טיפול בשורשי הבעיה במגזר.

זה לא מקלט, זה בית

בסוף הביקור הבנתי שהשם "מקלט" לא עושה חסד עם המקום ושבכל ציריך לקרווא לו ". מעון" ואףלו "בית

נפרדתי מהצאות ומהכנסיות ונכנסתי לאוטו בחזרה הביתה אל ידי. גוש הדמעות שחנק את גרוני במשר כל הסירות, התחלף פתאום בתחששה של אופטימיות. כמובן שההצלחה בסופו של דבר תלואה בנשים עצמן, אבל העובדה שיש עמותה כמו "בת מלך", שדוגמת לנשים הללו ומעניקה להן בית, חום, אהבה וטיפולים כדי להשתקם, בהחלט מעודדת

אני חייבת לציין שהחויה החז לא הרptaה ממנה ימים רבים אחר כך. כשבצתתי שם קיומיי להשאיր מאחרורי את הטיפורים הקשים ששמעתי אלא שלמחשובות של רצון משלהן והן החלו להטיח בי. לא הפסkont להחשב על הנשים המוכנות, על החוויות שהן סיפורו לי, על החזק שלהן ועל העובדה שכנהרא יש עוד נשים כאלה שחיות בתוכנו, אך איש אינו יודע את הסבל שהן חוות.

אני מצדיעה לנשים הללו, שנאלצות לבחור בחירה כל כך קשה. זו לא בושה ולא חטא לבקש חיים ללא פחד.

ובעירתכם הרע מקרבכם. מקרבנו.

. הכתבת פורסמה ב מגזין פיין סטייל .

שלחו כתבה

-שתף ב

-שתף ב

-שתף ב

מקלט לנשים מוכות | נשים חרדיות | נשים מוכות: תגיות

by Taboola
Promoted Links

כתבות נוספות

בעמוקי הרשות מוכרים איברים, סמים ונשך. סדרה חדשה שמגלה את הכל TOTAGT by AGT

האם אנחנו בפתחו של משבב סאב-פריים ישראלי? אליטשולר שום

אלוסטרציה. לצלמות אין קשר לנאמר (shutterstock)

לא אsshח איך בקידוש של ליל שבת, במילים לא תעשה כל מלאכה, אתה ובתך, עבדך "

אמתך ובהמתך היה חזיר ומדגיש את המילה בהמתך כמה פעמים, נועץ בי מבט ואף יורק". לכיווני. הייתי מחקה. הוא שיתק אותו.

הסיפור של לאה יכול היה להיות עוד אחד ממאות הסיפורים קורי הלב המתפרנסים מדי פעם, של נשים מוכות שהעוזו להימלט מהבעל. רק שבמקרה שלא, החלטה לבסוף אילצה אותה להתמודד עם מציאות קשה בהרבה, שכן לאה היא בחורה חרדיyah בשנות העשרים המאוחרות לחיה שהtaggorה כל חייה בקהילה דתית ונאלצה להתמודד עם החששות, הסטיגמה והניתוק.